

PRVÁ KNIHA SÉRIE ANJELSKÁ MISIA



KAREN KINGSBURY

AUTORKA NEW YORK TIMES BESTSELLEROV

Anjelská misia

ROMÁN

„Další zásah do čierneho...
Čitatelia sa budú dožadovať nasledujúceho
dielu tejto napínavej série.“

— *Library Journal*



Anjelská misia

PRVÁ KNIHA SÉRIE ANJELSKÁ MISIA

KAREN
KINGSBURY



KUMRAN.SK

UKÁŽME SVOJU NÁDEJ

**Americký originál
Angels Walking:**

©2014 by Karen Kingsbury

Vydavateľ:

Howard Books, A Division of Simon
& Schuster, Inc. 1230 Avenue of the
Americas, New York, NY 10020, United
States of America
Translated by permission.

Slovenské vydanie:

©2018 KUMRAN, s. r. o.
Mýtňa 62, 064 01 Stará Lubovňa
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy nesmie byť
reprodukováaná, uložená do
informačných systémov ani inak
rozširovaná (elektronicky alebo
mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Preklad:

Zuzana Vengliková

Jazyková korektúra:

Eva Petrovičová

Zodpovedný redaktor:

Eva Štrbová

Originál obálky:

Bruce Gore, shutterstock.com

Foto autorky:

Dean Dixon Photography

Obálka a grafická úprava:

Štefan Talarovič

Tlač:

Tlačiareň Heidy, s. r. o.

Prvé vydanie:

ISBN 978-80-89487-97-4

Prológ



Verejné zhromaždenie – Misia

KÝM ÚČASTNÍCI ZAUJÍMALI SVOJE MIESTA, v nebeskej sále vládlo úctivé ticho.

Išlo o nový tím zložený z vyvolených poslov, ktorí sa tu zhromaždili pred sériou strašných bitiek. Pred misiou, v ktorej pôjde o všetko. Orlon sa narovnal do výšky a presunul sa do prednej časti miestnosti. Steny sa jagali zlatom a trblietavým kameňom. Oknami prenikalo do sály oslnivé svetlo, no nikto si ho nevšímal.

Anjeli sú totiž na také svetlo zvyknutí.

Orlon si premeriaval tváre, ktoré mal pred sebou. Cítil ich starosti, ich otázky, ich zvedavosť. Každého z dvadsiatich anjelov, ktorí sa tu zhromaždili, starostlivo vybrali, pretože tento tím dohromady vlastnil niečo zriedkavé a krásne: schopnosť rozlišovať. Zo všetkých anjelov žijúcich v nebi práve tieto súciteľné bytosti najlepšie rozumeli záležitostiam srdca.

„Každý z vás bol stvorený pre túto chvíľu.“ Miestnosť sa ozývala Orlonovým silným hlasom. „Náš tím poverili úlohou zachrániť srdcia niekoľkých Adamových synov a dcér. Ludských bytostí, ktoré sa ocitli na okraji priepasti dejín.“

Anjeli mlčali. Ich kolektívna empatia naplnila miestnosť pokojom.

„Prvá časť našej misie zahŕňa boj o srdce a dušu mladíka, ktorý sa dostal do problémov – bejzbalistu Tylera Amesa žijúceho v Pensacole na Floride. Druhá sa sústreďí na mladú ženu z Los Angeles – dievča, ktoré Tyler kedysi ľúbil. Volá sa Samantha Dawsonová.“ Orlon sa pousmial, hoci na pleciach cítil bremeno misie. Obe ľudské bytosti si už stihol obľúbiť. „Tyler ju volal Sami.“

Orlon sa nadýchol. „Michal preveril všetkých anjelov a na túto úlohu a bitky, ktoré sú pred nami, si vyvolil práve vás.“

Vzápätí sa pustil do objasňovania podrobností: „Vzťah medzi Tylerom a jeho bývalou láskou je zložitý, pretože medzičasom sa na scéne objavili iní ľudia. Úspešné završenie misie si vyžiada niekoľko zákrokov. Počas každého z nich prídeme do kontaktu s viacerými ľudskými bytosťami na rôznych miestach zemegule.“ Nadviazal očný kontakt s niekoľkými anjeli. „Úlohy budeme plniť jednu po druhej.“

Medzi nebeskými bytosťami nastal pohyb. Nebol to nepokoj; skôr očakávanie. Ak sa Adamovi synovia a dcéry dostanú do ťažkostí, títo vyvolení anjeli sú pripravení zasiahnuť.

Orlon zdvihol z vylešteného mahagónového stola svoje poznámky: „Ľudia na celej zemi odpadajú od viery, to nie je nič nové.“ Bolo mu z toho ťažko na srdci. „Michal sa však dozvedel o dieťati, ktoré sa ešte nepočalo a nenarodilo. Vyrastie z neho veľký učiteľ, niekto ako C. S. Lewis alebo Billy Graham. Mnohí sa vďaka nemu zmenia a vrátia sa k viere.“

Anjeli necítia zmätok, ale výrazy na tvárach prítomných prezrádzali, že sa k tomu pocitu blížia. Orlon podišiel o krok dopredu. „Spása mnohých duší závisí práve od tohto dieťaťa.“

Niekoľkí anjeli prikývli, niektorí sa naklonili bližšie a sústredene ho počúvali.

Otočil stránku vo svojich poznámkach a jeho nebeské telo stúplo. „Tyler a Samantha sa ocitli v boji, ktorý si neuvedomujú a nevidia. V boji znechutenia a prehier. V boji o ich duše.“ Vzdychol si. „Aby toho nebolo málo, obaja zabudli na svoj potenciál. Zablúdili. A ak

zlyháme,“ opatrne sa porozhliadol po miestnosti, „utrpia tým dejiny.“

Z každej tváre sršalo odhodlanie bojovať.

Orlon sa vzpriamril. Nech sa deje, čo sa deje, Michal si vybral správne. Má pred sebou tých najvhodnejších anjelov na túto misiu.

„Teraz ma počúvajte: tieto dve ľudské bytosti sa nesmú vzdať, inak sa to dieťa, ktoré má zmeniť dejiny, nenarodí. V dôsledku toho budú mnohí trpieť... a zomrú.“ Odmlčal sa. „Musíte poznať aj meno toho dieťaťa. Bude sa volať Dallas Garner, zapamätajte si to. Každý deň sa zaňho modlite.“

Beck, jeden z anjelov v prvom rade, zdvihol ruku. Bol najvyšší a najsilnejší zo všetkých prítomných. Mal tmavú pokožku, lesklé hnedé vlasy a bledozelené oči. Keby bol človekom, mohol by byť hráčom amerického futbalu. Bol však ostrieľaným anjelským bojovníkom, ktorý zápasil o ľudské srdcia. Narovnal sa na stoličke. „To dieťa bude ich? Tylera a Sami?“

„Nie.“ Orlon ani nežmurkol. „Podrobnosti sa dozviete neskôr. Michal zdôrazňoval, že každý aspekt bitky vyjde najavo postupne.“ Urobil pauzu. „Čas beží. Dvaja z vás sa musia okamžite vydať na misiu. To, kam treba ísť a za kým, sa dozviete cestou.“

Beck vstal zo stoličky: „Hlásim sa.“

„Ja tiež,“ zo zadného radu sa ozvala Ember. Dlhé zlatočervené vlasy jej lemovali tvár s obrovskými modrými očami. Ostatní vôbec netušili, akú silu Ember má. Keď vstala, bolo zjavné, akú lásku pociťuje k Adamovým synom a dcéram. „Orlon, pošli mňa.“

Na dlhú chvíľu sa zamyslel. „Dobre teda.“ Prekrižil si ruky na hrudi. „Beck a Ember, pošleme vás dvoch.“

Michal mu tvrdil, že vyberať tímy bude ľahké, čo je aj obyčajne pravda. Nebo pravidelne opúšťa nesčíselné množstvo anjelov, aby na zemi vykonali dôležité úlohy. Vždy vo dvojiciach. V ktoromkoľvek okamihu plnia tisícky dvojíc misie na rôznych miestach zeme. Väčšina ľudí o tom nevie a nerozumie tomu; anjelom to však nebráni vo vykonávaní ich úloh.

Beck s Ember podišli dopredu, ostatní ich bez slova obstúpili a položili na nich ruky. Modlili sa stručne a intenzívne: aby ich

sprevádzal Boží Duch a aby sa dve srdcia v Pensacole a Los Angeles zachránili pred skazou.

Nie však iba kvôli nim samým, ale aj kvôli dieťaťu, ktoré sa ešte nepočalo.

Kvôli celému ľudstvu.

Orlon sa uprene díval Beckovi a Ember do tváre. Boli pripravení na misiu, horliví do boja.

Nastal čas vyraziť.

1



TYLER AMES SI OD SVOJICH štvrtých narodenín zapísal takmer dvadsaťtisíc odtrénovaných hodín bejzbalu. Dve dekády výhier a prehíer, rozcvičiek a autov, zápas za zápasom. Bolo tu však niečo, čo sa Tylerovi ešte nikdy nepodarilo.

Ešte nikdy nezahral čistú hru.

Až doteraz.

Napravil si čiapku s logom svojho tímu Blue Wahoos a špicu topánky zaboril do jemného piesku na nadhadzovačskej méte pensacolského štadióna Bayfront. Víťazstvo bolo na dosah ruky. Tyler, zohnutý v páse a s loptičkou vo vystretej ruke, uprene hľadel na ďalšieho pálkara. V ten krásny augustový večer ho v žiari reflektorov povzbudzovalo takmer päťtisíc fanúšikov.

Tu... a teraz... odohrá čistú hru.

Akoby ho v ten večer povzbudzovali dokonca aj nočné mory minulosti.

Srdce mu v hrudi bilo ako zvon, keď sa zahnal a hodil loptičku. *Stoštyridsať kilometrov za hodinu*, pomyslel si. *Aspoň stoštyridsať.*

„Strajk!“ Rozhodca vstal a pravé zápästie pritiahol k plecu. „Jeden ból, dva strajky!“

Ešte jeden, Tyler chytil loptičku od chytača. *Iba jeden*. Od zálivu povieval vetrik, ale Tyler sa stále potil. *Dýchaj, Ames. Len dýchaj*. To boli slová, ktoré si opakoval vždy, keď išlo do tuhého. Predlaktím si utrel čelo, narovnal sa a zhlboka sa nadýchol.

Ešte jeden strajk. S prižmúrenými očami sledoval chytačove signály. Tak to v bejzbale chodí odjakživa: chytač dáva nadhadzovačovi signály, nadhadzovač čaká na signál loptičky, ktorú chce hodiť.

Signál prišiel.

Nie. Zavrtel hlavou. Túto *nie*. Chytač signál zmenil, ale Tyler znovu zavrtel hlavou. Pri treťom signáli sa usmial. Aspoň vnútri.

Nadhod s kolísavou rýchlosťou. Ten sa dokonale hodí pre tohto pálkara, pre tento okamih.

Tyler šibol pohľadom k tribúnam. Medzi divákmi sedia štyria skauti z klubu Cincinnati Reds. Ak všetko pôjde, ako má, mohol by obísť trojáčkovú ligu a nastúpiť rovno do najvyššej. A to hneď budúci týždeň. Najvyššia liga! Odkedy pred dvanástimi rokmi vyhral detský turnaj Svetovej série Little League, nesníval o ničom inom. Šesť rokov minimálnej mzdy a trmácanie sa autobusom po celom juhu bude po dnešku stáť za to. Dokáže to. Ešte nikdy nenadhadoval tak ako dnes.

Nikdy.

Zahnal sa a hodil. Loptička mu vyletela z dlane ako žeravá guľa, ale v polovičke dráhy spomalila. Páلكar – nováčik z Texasu, ktorého vybrali až v treťom kole – odpálil skoro. Príliš skoro.

„Tretí strajk!“

Tyler pobehol k domácej méte a tľapol si s chytačom Williamom Trapnellom. Šesť zmien, osemnásť páلكarov. Štrnásť strajkautov. Tri odpaly do zeme na prvométara. Jeden chytený odpal.

Na triedačke sa mu prihovril Jep Black, tréner tímu Blue Wahoos: „Pošlem tam niekoho namiesto teba, Tyler.“ Potľapkal ho po chrbte. „Oddýchni si.“

Tyler prikývol a sadol si na koniec lavičky. Toto bola jeho druhá sezóna v tíme, a hoci sa súpiska neustále menila, svojich spoluhráčov mal v podstate rád. Niektorí z nich mu hlasno gratulovali.

„Dnes to nemá chybu, Ames,“ zadychčaný William obrátil fľašu s vodou hore dnom, „ide ti to skvele.“

Tyler zdvihol do vzduchu oba palce: „Ďakujem. Nech nám to vydrží až do konca!“ Spoluhráčom prihral ešte niekoľko pochvál, prehodil si bundu cez ruku, ktorou hádzal, a oprel sa o chrbát. Počas tejto zmeny, keď ich družstvo bude na ihrisku reprezentovať pálkar, si môže oddýchnuť.

Privrel oči a do pľúc nasal morský vzduch. Nehovoril, že k tomu dôjde? Odkedy prestúpil z áčkového tímu Daytonu, očakával veľké veci.

Zažmurkal a zahľadel sa na domácu métu, kde už stál prvý pálkar za Blue Wahoos. Tyler si precvičoval svaly na predlaktí: striedavo zatínal a uvoľňoval päšť. Kým sa znovu dostane na ihrisko, má ešte more času. Žmúril do diaľky na reklamné pútače sponzorov a v hlave sa mu premietali jednotlivé sezóny ako zrnité video na YouTube. Hviezda turnaja Svetovej série Little League 2002. Najlepší stredoškolský bejzbalista Kalifornie. Najčastejšie najímaný nadhadzovač v dejinách Kalifornskej univerzity.

Ako sa to mohlo všetko tak spackať?

Hádka s rodičmi, zranenie chrbta, obvinenie za neprístojné správanie na verejnosti pod vplyvom alkoholu, dievčatá. Stratil priazeň fanúšikov a každého, na kom mu záležalo.

Predovšetkým Sami Dawsonovej. Pri jej mene ho pichlo pri srdci. *Sami, dievča zlaté... kde si? Čo sa to s nami stalo?* Znovu zavrel oči. Miloval ju nadovšetko. Ale to bolo pred sto rokmi.

Z myšlienok ho vytrhli pokriky fanúšikov. Otvoril oči a videl, ako ich stredopoliar odpálil trikrát za sebou. Blue Wahoos vyhrávajú 3:0. Masíroval si pravé predlaktie. Bolelo, ale nie až tak veľmi ako zvyčajne. Zvládne ešte tri ďalšie zmeny. Bezpochyby.

V mysli sa mu objavil obraz: on a Sami, obaja sedemnásťroční, sedia spolu na streche domu jej starých rodičov. *Ach, Sami! Vtedy sme si mysleli, že nám patrí večnosť.* V tú noc žiarili hviezdy o čosi jasnejšie a obrysy stromov pripomínali sen. Nikto mu neveril tak ako Sami Dawsonová.

Kam som podel rozum? Ako som ťa mohol nechať len tak odísť?

Zaškrípal zubami. Dnes večer sa všetko zmení. Zajtra zadá svoje meno do googlu a nájde niečo iné. *Tyler Ames*: Čistá hra. Jeden článok za druhým prinesie rovnakú správu. Dokázal to. Konečne našiel svoju cestu. Odohrá čistú hru a každý sa o tom dozvie. Možno aj Sami.

Staré novinové titulky upadnú do zabudnutia.

Tyler Ames: Mladík, ktorý nevyužil svoj potenciál.

Peklo druhej ligy: Príbeh Tylera Amesa.

Smutný život Tylera Amesa: Úspech a pád.

Vzdychol si. Bolesť minulosti bola od neho vzdialená na jedno kliknutie myšou. Hocijaké decko s mobilom si mohlo prečítať o tom, akým býval hrdinom.

A ako hlboko klesol.

V posledných rokoch bol každý zápas, každá zmena ako skutok pokánia, ktorým sa chcel očistiť od starých hriechov. A každý jeden nadhod viedol až sem: k šanci odohrať čistú hru. Žiadny odpal, žiadna méta zadarmo, žiadna tečovaná méta. Čistá hra.

Po prvý raz.

Čo mu po dnešku povedia rodičia? Hlavou mu prebleskol obraz otcovej tváre. Smiešne. Zakaždým, keď si spomenul na otca, videl ho nahnevaného. Buď mu naprával držanie tela pri nadhadzovaní, alebo kontroloval jeho silový tréning, alebo ho vypočúval.

Súperiaci tím získal bod a Blue Wahoos sa vrátili do poľa. Tyler bol rozohriaty a sústredený. Ešte nikdy nebol tak dobre pripravený. V hlave mu zaznel hlas Jepa Blacka, ktorý mu pred zápasom povedal: „Dnešok patrí tebe, Ames. Choď tam a dokáž mi, že sa nemýlim.“

Presne tak.

Jep bol so skautmi z Reds v kontakte už od začiatku sezóny a dnes konečne prišli. Tvrdil, že oňho majú záujem. Tréner Reds pozná jeho meno aj číslo, každý skvelý štatistický výsledok aktuálnej sezóny. Tyler je presne ten, koho hľadajú. Vedia dokonca aj o jeho minulosti.

A aj napriek tomu ho chcú.

Tyler položil bundu na lavičku a odklusal na nadhadzovačskú métu. Cestou sa zastavil pri svojom chytačovi: „Pokračujeme ako

doteraz.“ Rukavicou pošúchal Williama po pleci. „Komunikuj so mnou, Trap. Pomôž mi udržať čistú hru.“

„Spolahni sa.“

Keď došiel k méte nadhadzovača, zdvihol hlavu. Kedy naposledy sa nejakému hráčovi druhej ligy podarila čistá hra? Fanúšikovia Pensacoly boli na nohách. Tyler Ames môže čochvíľa prepísať dejiny. Cítilli to. Tento večer patrí rovnako im ako jemu.

Tento krásny štadión na pobreží otvorili pred dvomi rokmi a odvtedy patril medzi najnavštevovanejšie miesta na Floride. Fanúšikovia milujú Blue Wahoos ako tím, neuprednostňujú žiadneho hráča.

Dnešok je však iný. Fanúšikovia Blue Wahoos dnes milujú Tylera Amesa. Poznajú jeho meno. Počuje ich.

Za tím z Južnej Karolíny nastúpil jeden z posledných pálkarov v poradí. *To bude malina*, pomyslel si Tyler. Kiežby tu dnes boli jeho rodičia! Kiežby Sami videla, že predsa len dodržal svoje slovo! Postúpi do najvyššej ligy. Stane sa to. *Dýchaj, Ames... len dýchaj.* Zameral sa na Williamovu lapačku. Pálkar bol druhý obranca, ktorý sa po zranení musel rozlúčiť s veľkou kariérou v najvyššej lige. Jeho odpaly už teda neboli to, čo bývali.

William mu ukázal signál. Tyler prikývol. Áno, prudký nadhod. Presne to chcel. Zdvihol koleno a zahnal sa ako už desatisíckrát predtým. Prudkým pohybom vymrštil loptičku. Pálkar sa nepohol. Nestihol ani žmurknúť.

„Strajk!“ zvolal rozhodca, ktorý už tiež podľahol všeobecnému nadšeniu.

Tyler sa tváril vážne, ale všade naokolo to vrelo. Cítil sústredenie vnútropoliara, cítil, že lapačky zadnopoliarov sú pripravené. Hodil faľš a páлка zasiahla loptičku. Pri zvuku nárazu sa Tylerovi na okamih zastavilo srdce. Sledoval dráhu loptičky, ktorá mu letela nad hlavou. *Chyťte ju*, hovoril si v duchu. *Prosím, chyťte ju.* Stredopoliar zareagoval. Aut.

Ešte stále to môže byť čistá hra.

Ďalšieho pálkara vyradí nadhodom, ktorý sa skončí odpalom do zeme. Tyler sa cítil silnejší ako na začiatku zápasu. Postavil sa na métu a zahľadel sa na chytača, ktorý mu naznačil, že vyskúšajú faľš.

Tyler súhlasil. Páľkar na jeho nadhod ani nestihol zareagovať. Prvý strajk. Druhý nadhod bol mimo strajkzóny, rovnako aj tretí.

Fanúšikovia na štadióne Bayfront stíchli. Nemôže pokaziť ďalší nadhod, inak súper získa métu zadarmo. *Dýchaj, Ames*. Dokáže zahrať čistú hru. Dokáže to. Pozrel na Williama. Chytač mu dal signál na rýchly nadhod. Tyler zavrteľ hlavou. Pri tomto páľkarovi si to nemôže dovoliť. Za posledný mesiac odpáľil štyri houmrany.

Chytač si vyžiadal falš. *Výborne, William! Dokonalý nadhod*. Tyler nepatrne prikývol. A je to. Falš poletí priamo na métu, a kým sa páľkar zaženie, prudko zmení smer. Strajk.

O krok bližšie k čistej hre.

Tyler sa pevne postavil oboma nohami na zem s loptičkou v ruke. Príprava pred nadhodom bola presne taká, aká mala byť. Zahnal sa a vypustil loptičku, ako plánoval – ako to robieval celý život. Tentoraz však počul, ako niečo prasklo. Akoby mu z ruky do hrude vystrelil oheň. Takú bolesť ešte nikdy nezažil.

„Strajk!“ vyhlásil rozhodca.

Tyler sa už medzitým zvíjal na zemi od bolesti. Hluk štadióna utíchol a jediným zvukom, ktorý počul, bol tlkot jeho vlastného srdca a stonanie. Pribehli k nemu nejakí ľudia, ale on ich nepočul, ani nerozoznával ich tváre. Mal pocit, akoby mu démoni odtrhávali ruku od tela. Všetko naokolo – každý hlas a tvár – pobledli.

Dobehol k nemu záchranár v uniforme, ktorého Tyler nikdy predtým nevidel. Klakol si na koleno a ruku položil na jeho nezranené plece. Pripadal mu ako obranca v americkom futbale. „Budete v poriadku.“

Nie – chcelo sa mu zvolať, ale bolesť bola priveľká – *už nikdy nebudem v poriadku*. Muž naňho uprene pozeral jasným pohľadom, z ktorého vyžarovalo čosi, čo bolo Tylerovi neznáme. Možno pokoj. Niečo nadpozemské.

„To nie je koniec, Tyler,“ záchranárov dotyk bol príjemne teplý, „ale začiatok.“

Tyler zavrteľ hlavou a do očí sa mu nahrnuli slzy hnevu. *Samozrejme, že je to koniec*. Všimol si meno na záchranárovej uniforme. Meno, ktoré dovtedy nepočul.

Beck.

Frázy. Úplne nový záchranár. Čo on môže vedieť? „Moje... plece!“ Bolest bola neznesiteľná. Na čelo mu vystúpili kropaje potu. Cítil, ako sa mu chveje telo a upadá do šoku. Zdvihol oči k reflektorom osvetľujúcim štadión. Zahalila ich akási čudná temnota a potom všetko začalo postupne miznúť.

Sami ho teraz už nebude chcieť. Vytkla by mu všetky chyby, ktorých sa za tie roky dopustil. *Mrzí ma to, Sami. Stále ťa ľúbim. Keby si len vedela ako!* Dobešli k nemu ďalší dvaja záchranári s nosidlami a zvyšok tímu ich mlčky pozoroval z diaľky. Tylerovi sa hlavou prehnala posledná myšlienka a potom upadol do bezvedomia.

Neodohral čistú hru.

A po dnešku už ani nikdy neodohrá.

2



SAMI DAWSONOVEJ SA NA JEJ PRÁCI asistentky v prestížnej spoločnosti Finkel and Schmidt Marketing Firm v kalifornskej Santa Monice páčili dve veci: nezávislosť od starých rodičov, ktorú vďaka nej získala, a kancelária s fascinujúcim výhľadom na Tichý oceán.

Mala pred sebou ešte hodinu práce a potom ju čakala večera s Arniem v Trastevere na Third Street, kam chodievali každý pondelok. Po troch rokoch chodenia si vybudovali pevné tradície. Po večeri sa zvykli hodinu prechádzať po promenáde a potom ju zaviezol domov. Niekedy si v jej byte zahráli skrebl alebo si pozreli seriál *Kancelária*. (Arnie jej pred dvomi rokmi kúpil na narodeniny všetky série na DVD.) Inokedy si zapli televízor a sledovali, čokoľvek dávali – okrem bejzbalu a repríz seriálu *Milujem Lucy*, keďže Sami neznáša bejzbal a Arnie nemôže vystáť Lucy, lebo je priveľmi hlúpa.

Arnie odchádzal od Sami o deviatej – rovnako v týždni ako cez víkend. Vždy. Obaja totiž patria medzi ranné vtáčatá. Stereotypné návyky sú priečkami na rebríku úspechu. To ju naučili jej starí rodičia. Arnie súhlasil.

„Ponocovaním sa ešte nikto nikam neprepracoval,“ vravieval. A mal pravdu. Vedecké štúdie dokazujú, že spánok – osem hodín každý deň – prospieva imunitnému systému.

Samin imunitný systém bol neotrasiteľný.

Jej práca sa momentálne točila okolo rekreačných stredísk Atlantis na Bahamách a v Dubaji. Poradenská agentúra pre Paradise Island sídlila v Pensacole a pobočky mala v Los Angeles a San Franciscu. Sami pracovala tri mesiace na tom, aby na Bahamách vystúpila minuloročná víťazka speváckej súťaže *Pätnásť minút* Zoey Davisová. Zoey nakoniec predsa len dostala rozum a včera súhlasila, že príde. Sami očakávala, že dnes o tom budú informovať niektoré spravodajské portály.

Dôkaz, že si plní svoje pracovné povinnosti.

Skôr ako si stihla prezrieť stránku People.com, v prehliadači ju zaujala jedna správa. Meno z minulosti, ktoré nečakala. Srdce jej na zlomok sekundy prestalo biť. Znovu si prečítala titulok a zaborila sa do operadla stoličky. Zrýchľil sa jej tep.

Tyler Ames pre zranenie predčasne ukončil sezónu.

Naklonila sa bližšie k obrazovke a zahľadela sa na pehavú tvár modrookého chlapca, ktorý si v lete pred maturitným ročníkom získal jej srdce. Videla ho tam, kde ho vídavala stále: na méte nadhadzovača s loptičkou v ruke a šiltovkou stiahnutou hlboko do pekných očí.

Bejzbal preňho znamenal všetko – kvôli nemu obetoval aj ich vzťah.

Znovu si prečítala titulok a prv, ako by naň stihla kliknúť, premohol ju súcit. Článok sa otvoril na novom okne a objavila sa jeho tvár. Chlapec z minulosti. Podnadpis jej poskytol viac informácií.

Niekdajšiemu nadhadzovačskému esu ušla čistá hra iba o chlp.

Ušla o chlp.

Nasávala do seba smutnú správu. Ešte aj teraz počula v ušiach jeho zbohom, keď sa s ňou lúčil pred odchodom do začiatočnickej ligy tímu Reds. *Dokážem to, Sami. Dokážem. Potom si ňá najdem a porozprávame sa o spoločnej budúcnosti.*

Očami skĺzla na úvod článku.

Tyler Ames, niekdajšie nadhadzovačské eso, utrpel zranenie počas sobotného zápasu, ktorý sa pre neho mohol skončiť čistou hrou, a bude musieť predčasne ukončiť sezónu. Dvadsaťštyriročný Ames, nadhadzovač tímu Blue Wahoos, po nadhode skolaboval a z pensacolského štadióna Bayfront bol prevezený do neďalekej nemocnice West Florida Hospital. Funkcionári tímu potvrdili, že Ames už v tejto sezóne nenastúpi.

Sami cítila ťarchu každého slova. Tyler potrebuje bejzbal ako vzduch, no teraz leží v nejakej nemocnici v Pensacole, vyradený z ďalšej hry. Článok pokračoval ďalej.

Ames sa v roku 2002 preslávil víťazstvom vo Svetovej sérii Little League, keď v poslednej zmene zápasu medzi Simi Valley Royals a Japonskom vyautoval troch páľkarov. Neskôr patril medzi najúspešnejších nadhadzovačov v tíme Jackson High School v Simi Valley. V maturitnom ročníku získal titul najlepšieho bejzbalistu Kalifornie a po ukončení strednej školy ho Cincinnati Reds draftovali v dvanástom kole. Odmietol štipendium na Kalifornskej univerzite, aby mohol nastúpiť na farmu Reds.

Sami si uvedomila, že zadržiava dych. Pritiahla si stoličku bližšie k počítaču a vydýchla. Znovu sa pozrela na jeho fotografiu. Výpočet informácií o Tylerovom živote nepodal svetu obraz o tom, kým bol kedysi. Ani zďaleka neukázal chlapca, ktorého poznala. Uprene sa mu zahľadela do očí a v ušiach počula jeho smiech.

Zvyšok článku opisoval udalosti po jeho draftovaní. Krátky výlet zo začiatocníckej ligy do áčkového tímu Reds v Daytone v Ohio.

Ames upadol do nemilosti u fanúšikov po tom, čo ho po odohratých zápasoch za Dayton Dragons viackrát zatkli za nevhodné správanie na verejnosti spojené s konzumáciou alkoholu. Jedna z fanúšičiek naňho podala trestné oznámenie za obťažovanie v bare. Po medializácii jej prípadu sa ozvala ďalšia žena s podobnou skúsenosťou.

Aj po toľkých rokoch ju to zaboľelo. Niekoľkokrát zažmurkala a vyzrela von oknom. *Ames upadol do nemilosti.* Takéto slová by zvolili jej starí rodičia. Uprene sa zadívala na horizont a pohľad na oceán jej do duše vdýchol pokoj. Rozľahlá modrá plocha a nemeniaci sa pohyb vln jej pripomenuli, že Boh má všetko pod kontrolou. Aj keď už dávno zabudla, čo to znamená.

Znovu uprela pohľad na monitor počítača.

V roku 2012 sa Amesova situácia začala zlepšovať. Vrátil sa do svojej niekdajšej nadhadzovačskej formy a hádzal samé strajky. Z Reds postúpil do tímu Blue Wahoos, kde sa naďalej zlepšoval. Na sobotnom zápase sa zúčastnili aj niekoľkí skauti. Podľa hovorcu Blue Wahoos mal Ames veľké šance na prestup do najvyššej ligy, ktorý sa mohol uskutočniť už v najbližších týždňoch.

Sami si ešte chvíľu prezerala jeho tvár. *Mali sme šancu, však?* Necítila voči nemu nenávisť. Rozhodol sa, ako sa rozhodol. Obaja si zvolili inú cestu. Za tri roky jej však ani raz nezatelefonoval. A okrem toho už nebol tým istým Tylerom, akého kedysi poznala. To si všimol každý, kto ho v uplynulých šiestich rokoch pozoroval.

Pomaly vydýchla. Pozerat' sa naňho bolo ako dívať sa na sen – akoby sa ten bláznivý krásny rok ani nikdy nestal. Ešte raz mu pozrela do očí a preklikla na domovskú stránku časopisu *People*. Musí dokončiť prácu a ísť do reštaurácie. Arnie ju už bude čakať.

Sami poslala email vedeniu Atlantisu, vzala kabelku a ponáhľala sa k výťahu. V reštaurácii musí byť o desať minút. Nemeškala by, keby nebola strávila toľko času nad príbehom Tylera Amesu. Keby si ho nebola čítala niekoľkokrát.

Nechýbal jej. Nie taký, aký je dnes. V podstate ho ani nepozná. Skôr sa jej cnelo za dievčaťom, akým bola, keď s ním chodila. Za tým nebojácnym dievčaťom, ktoré v jeden októbrový večer zoskočilo z hojdačky do hory červených a žltých listov. Alebo za tým dievčaťom, ktoré sa na pláži pustilo do rozhovoru s bezdomovcom. Za dievčaťom, ktoré nemalo múry, obmedzenia, hranice.

Za dievčaťom, ktoré už nepoznala.

Tyler bol jedinou výnimkou v Saminom predvídateľnom živote. Babička a dedko Dawsonovci ju vychovávali odvtedy, čo jej rodičia zahynuli pri motocyklovej nehode, keď mala päť rokov. Obaja už mali po sedemdesiatke a boli to bohabojní veriaci, ktorí štedro prispievali do nedeľných zbierok a nepremeškali žiadnu príležitosť napomenúť ju, keď zišla zo správnej cesty. Dedko riadil niekoľko firiem a pýšil sa tým, že nepremrhal jediný pracovný deň.

Ani jeden jediný.

Sami sa oprela o stenu výťahu a obzrela sa do minulosti. Jej starkí mali jasný pohľad na to, ako by sa čo malo robiť. Bodka. Ako by sa dievča malo obliekať – do sukni pod kolená. Ako by sa malo rozprávať – bola jediným dievčaťom v južnej Kalifornii, ktoré oslovovalo ľudí „pane“ a „madam“. Existovalo aj pravidlo o správnej chôdzi – plecica dozadu – a o stretávaní sa s chlapcami – iba nakrátko, a to výhradne pri nedeľnej večeri u nej doma. Sami ani na okamih nemusela váhať nad tým, či je dokonalá.

Bola. Nemala inú možnosť.

Po maturite bola jej ďalšou jasnou zastávkou Kalifornská univerzita. A to hneď z troch dôvodov: škola jej ponúkla štipendium, aby mohla písať pre noviny, a samozrejme, oslobodila ju od starých rodičov – teda aspoň počas školského roka. Hlavným dôvodom bol však Tyler. Od svojich dvanástich sníval o tom, že pôjde na UCLA. To bol jeho plán až do prvého júnového týždňa toho roku, v ktorom obaja maturovali.